

Dit is een lastige tijd voor vrouwen

Dit is een lastige tijd voor vrouwen. Is dat zo? Ja ik vrees van wel. Hoe kan dat dan? Het antwoord is voor de hand liggend. In onze tijd moeten de mensen niet veel meer van God hebben. Ze zeggen: 'God bestaat niet.' Dat maakt alles anders. Wat heeft het geloof in het bestaan van God nou met vrouwen te maken? Meer dan je denkt. Denk even met me mee.

De tijd van de Verlichting

In de Middeleeuwen stond God boven iedereen. Als het onweerde voelde dat alsof God boos was. Was er een ramp in het land dan was dat een straf van God. God had alle touwtjes in handen. Dat geloofde men in die tijd. En terecht. Maar later kwam daar de klad in. Dat noemt men de tijd van *de Verlichting*. Dit speelt zo'n 300 jaar geleden. Het is maar net wat je *licht* noemt maar in die tijd is God van Zijn voetstuk gestoten. Hoe kwam dat? Men vond dat je niet kon bewijzen dat God bestond. 'Het enige wat ik zeker weet, zei Descartes is dat ik denk. Ik denk en dus besta ik.' *Cogito ergo sum*. Een ding was dus zeker en dat was dat de mens bestond. Dat kon iedereen zien. Op die manier verloor God Zijn leidinggevende positie. De mens kwam centraal te staan. Descartes was een filosoof, maar het zat in de lucht. Ook politiek kwamen er spanningen. Men wilde geen koning en geen president. Men wilde gewoon niemand meer boven zich. *Ni dieu, ni maitre*, - geen God en geen meester - was een slogan van de Franse revolutie. Langzaam maar zeker druppelen deze ontwikkelingen ook door in de kerk. Is dat fout? Ja dat is niet goed. Ik geef een voorbeeld van de apostel Paulus toen God nog boven iedereen stond. Hoe stelt hij zich vaak voor? Als knecht van God. In Romeinen 1:1 zegt hij: *Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus*. Dat zegt hij niet altijd, dat klopt. Maar toch. Hoe spreekt Paulus de gemeente aan? Ook weer die geleding. Hij gebruikt het woord *broeders*. Het NBV heeft er vriendelijk 'broeders en zusters' van gemaakt, maar feitelijk staat er alleen *broeders*. De achterliggende gedachte is: de man staat boven de vrouw. Heel zijn brief – daar moet u maar eens op letten – kent deze geleding.

De trap (oftewel de geleding in de relaties)

Overall zie je die trap. De een staat boven de ander en helemaal bovenaan staat God. Letterlijk zegt Paulus ergens dat God boven Christus staat en Christus boven de man en de man boven de vrouw. 1 Korintiërs 11:3 *Maar ik wil dat u weet dat Christus het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het Hoofd van Christus*. U vindt het misschien veel leuker dat we allemaal gelijk zijn, maar de prijs is hoog, te hoog. God is van Zijn voetstuk gehaald. Dat is rampzalig. We moeten onze knieën voor Hem buigen want wij zijn mensen en Hij is God. Wist u dat die geleding van levensbelang is? Vergelijk het met de stuw in Grave. Die was stuk gevaren. De trap waarmee men het water omlaag loodst, is toen een glijbaan geworden met alle gevolgen van dien. Die trap is er ook in geestelijke zin. Ik geef een voorbeeld.

De stuw in Grave

Stukgevaren

De gevolgen

Dat de Heere Jezus de Zoon van God is, is van levensbelang voor onze redding

Christus is Gods Zoon. Hij erkende de hemelse Vader boven zich als Zoon. Jezus werd gehoorzaam tot de dood, ja de dood aan het kruis. Filippenzen 2 Juist het feit dat Hij onder God staat en die positie respecteerde, heeft ons verlossing gebracht. Er is niets mis met ondergeschiktheid, integendeel het is heilzaam. Bijbels gezien is het voor een vrouw belangrijk haar ondergeschikte positie onder de man te accepteren. We moeten die geleding niet afbreken zoals onze kerk doet, maar respecteren. In Grave kun je zien wat er gebeurt als je de stuw (één trede van de trap) weghaalt. De gevolgen zijn enorm. De NGK kent inmiddels *de vrouw in alle ambten*. Met andere woorden? De ontwikkeling in de wereld zie je nu ook in de kerk. Weg met die geleding. We zijn allemaal gelijk. Het is tijd voor *de emancipatie van de vrouw*.

Jeremia 44

Voor gelovige vrouwen is dit een lastige tijd. Hoe ik dat weet? Dat haal ik uit Jeremia 44. Dat verhaal van die vrouwen in Egypte kent u. Die wilden gewoon *de godin van de hemel* blijven vereren. Ze lieten de profeet Jeremia maar praten. Hoezo, wilde God dat niet? Afgoden. Nou zij willen dit wel. Hun ervaringen zijn gewoon goed dus ze zien geen reden om er mee op te houden. Sterker, zij zijn van mening dat toen zij ophielden de godin van de hemel te vereren, dat het toen misging. En – daar komt het – hun mannen zijn het er ook mee eens, dat ze die dienst weer opgepakt hebben in Egypte. Jeremia 44:19 *En als wij, vrouwen, aan de koningin van de hemel reukoffers brengen en plengoffers voor haar uitgieten, gaat het dan buiten onze mannen om dat wij voor haar offerkoeken maken naar haar beeltenis, en voor haar plengoffers uitgieten?* Het gaat van die vrouwen uit. Hun mannen durven er niks van te zeggen. Hun rol lijkt uitgespeeld. Nieuwe ronde. Nieuwe kansen. Nu voor de vrouwen. Dat is niet goed, want het is niet Bijbels. Gelovige vrouwen volgen de HEERE en zij erkennen dat hun man boven hen staat.

Bennekom, 21 november 2018